

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL PLĂTIT ÎNAINTE:

pe un an 1500 Lei,

pe o jumătate de an 750 Lei.

ANUNȚURI ȘI RECLAME:

Un șir Corp V, lărgimea a doi milimetri,
Lei 40. Lărgimea de 1 cm. 200 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 168

„Fără morala creștină o națiune
nupoate dăinui. Pentru un neam, care
nu vrea să moară, morala creștină
este nesfârșit mai de lipsă decât băn-
cile, tunurile, tancurile, avioanele,
știlința și chiar pâinea“.

Rusaliile

La cincizeci de zile după Paști sărbătorim pogorirea Spiritului Sfânt peste Apostoli și întemeierea Bisericii. Era sărbătoarea cincizecimii evreești (întru amintirea pătimirii lor din pustie), în ceasul al treilea din zi (cam la ora 9). Era multime mare la Ierusalim, adunată pentru sărbătoarea evreiască. „Și s'a făcut fără de veste sunet din cer ca de suflare de viitor ce vine repede și a umplut toată casa unde ședeam. Și li-s'au arătat limbi împărțite ca de foc și s'au așezat pe unul fiecare din ei. Și s'au umplut de Spiritul Sfânt și au început a vorbi în alte limbi, precum le da-lor Spiritul a grăi“ (Faptele Apostolilor 2, 2-4).

Apostolii, oameni simpli, erau atât de speriați după înălțarea la cer a Mântuitorului, încât nici nu îndrăzneau să propovăduiască. Stăteau ascunși, neîndrăznind să înceapă a vesti lumii o învățătură nouă. Cum să poată face ei pe marii cărturari, pe marii dregători, să gândească altfel, să trăiască altfel? Ce putere au niște bieți pescari să schimbe lumea? E evident că singuri, cu propriile lor puteri, nu ar fi fost în stare niciodată să facă o operă atât de măreață. Au ajuns să schimbe lumea, dar cu ajutorul lui Dumnezeu. Indată ce s'a pogorit Spiritul Sfânt asupra lor, au avut darul de a vorbi în limbi și curajul de a înfrunta moartea, de a vesti lumii mântuirea.

În Ierusalim erau oameni de vreo 15 neamuri (Faptele Apostolilor 2, 9-11). Apostolii vorbeau acum limbile tuturor neamurilor.

Sfântul Petru, vărhovnicul apostolilor, cel cîntăi Papă, a rostit mulțimii o predică pe care o cunoaștem din Faptele Apostolilor.

Primele Rusalii creștine sunt data întemeierii bisericii, a bisericii creștine în forma sa văzută, de societate omenească perfectă, căci atunci s'au convertit la credința creștină. „Și cari au primit bucuros cuvântul lui, s'au botezat: și se adăuseră în ziua aceea suflute ca la trei mii“ (Faptele Apostolilor 2, 41). Cei trei mii de credincioși, convertiți (întorși la credința cea adevărată) dintre Evrei și dintre păgâni, au format cea dintăi parohie creștină din lume, în Ierusalim.

De acolo au plecat apostolii în toate țările, vestind neamurilor pe Isus cel înviat din morți. Sfântul Petru s'a dus la Roma, unde a fost primul Papă. Se zice că Sfântul Andrei ar fi fost prin țara noastră, în țările Dobrogei.

Mântuitorul lumii a întemeiat o singură biserică „una, sfântă, catolică și apostolică“, precum spunem în Simbolul Credinței, având

ca și cap văzut pe Papa, urmașul Sfântului Petru, locșitorul lui Isus Hristos pe pământ.

Biserica lui Isus propovăduiește lumii pe Isus. An de an se convertesc la creștinism tot mai mulți. Biserica lui Isus are azi 400 milioane de credincioși. Nu există nici o altă credință care să fie mărturisită de mai mulți. Pe tot globul pământului preoții catolici vestesc pe Isus. Cu durere constatăm că se răspândește tot mai mult și necredința. Cei cari suntem credincioși să ne rugăm și pentru necredincioși, ca și ei să ajungă la cunoașterea lui Isus. Este un mare dar credința și trebuie să o păstrăm. Ce dar mare e faptul că avem credința cea adevărată, că suntem credincioși ai Bisericii Catolice, singura mântuitoare! O atacă mulți, dar să nu uităm că numai cel puternic este atacat. Valurile spumegânde nu vor putea surpa niciodată stânca lui Petru!

Iosif Naghiu

Naționalismul după învățatura creștină

Cuvântul naționalism după învățatura creștină înseamnă curățirea sufletului fiecăruia, ca să dorească numai ceea ce i se cuvine, să trăiască cinstit din munca sa, să-și iubească aproapele, să se jertfească pentru el și pentru țara din care face parte.

Prin învățăturile sale Mântuitorul ne-a arătat, nu numai calea mântuirii sufletului, ci ne-a învățat și cum să iubim țara și neamul. De câte ori spunea Isus: „mă duc în patria mea“, în Galilea, acolo unde a făcut cele mai multe minuni. Mai apoi, când a fost dus la judecata Sinedriului, cei de față se întrebau: „Ce ne facem, că omul acesta multe minuni face? De-l vom lăsa așa, toți vor crede în el și vor veni Romanii și ne vor lua locul și neamul nostru“. Iar arhiereul Caiafa le-a răspuns: „Voi nimica nu știți, nici nu vă gândiți că ne e mai bine să moară un om pentru popor și să nu piară tot neamul“ (Io. 11, 47-50). Prin aceste cuvinte Caiafa propune ca Isus să moară pentru neam. Prin moartea sa Isus a vrut să rânduiască un neam, a cărui patrie să înceapă aici pe pământ și să continue în ceruri.

Fiind vorba de noi Români, naționalismul este în strânsă legătură cu învățatura creștină. Dacă ne întrebăm cineva: ce sunteți voi, Români ori creștini? vom răspunde sus și tare: „Suntem Români și creștini catolici. Da! Suntem Români și nu putem trăi fără

țara noastră, suntem — însă — și creștini catolici și nu putem trăi fără credința noastră.

Sfântul Pavel are înțelepte cuvinte când zice: „Tot sufletul să se supună stăpânilor mai înalte“ (Rom. 13, 1). După învățatura creștină iubirea de neam nu este întreagă, dacă nu cinstim pe mai marii lumești. Sunt mulți oameni care zic: „Cei de sus sunt paraziți, trântori, nu muncesc, trăiesc de pe spinarea altora“. Ce ușor judecă acești oameni! Ei nu bagă de seamă că judecata lor se poate asemăna cu a copilului, care călătoria pe un vapor cu tatăl său. Copilul, văzând pe marinari cum alergau pe puntea vaporului și pe cărmaci, zise către tatăl său: „Tată, aici toți lucrează, singur domnul ce stă după geam nu face nimic. Din când în când mișcă cu brațul, atâta e tot... „Să știi, fiule — îi răspunse tatăl său — că totuși omul acela isprăvește lucrul cel mai greu. De n'ar fi ochii lui ageri și mâna care să dea direcție corăbiei, munca tuturor celorlalți ar fi zadarnică“.

Cinstind pe mai marii lumești și muncind în ordine pentru țară, vom ajunge la încheierea cât mai strânsă a sufletelor în dragoste de neam și credință în Dumnezeu. Ca buni cetățeni, să ne împlinim datoria, fie că suntem plugari, muncitori în fabrici sau oameni învățați. Iar noi, slujitorii Bisericii, totdeauna ne vom ruga așa: „Pace lumii Tale dăruiește, Bisericii Tale, preoților, iubitorului de Cristos Regelui nostru Mihai I, ostașilor lui și tot poporului tău“.

Pr. L. BOCIAT

Preotul

*Ce blândă-i și adâncă vocea ta sihastră,
Sărman, bătrân Părinte, a lumii hulduire,
Privirea ta-i lumină, din soare-o sfântă rază
Duloasă mângălere și plină de iubire.*

*Dar lumea nu te știe, nu vrea să te cunoască,
Ea sudule în urmă-ți cu vorbe-atât de grele,
Te blastămă, Părinte, și vor să te-ocolească
Și fug în totdeauna când tu le ieși în cale.*

*Cu ce ai greșit, Părinte; de ce lumea te-alungă?
De ce-ți ascunzi durerea în zâmbetul tău trist
Și 'necl rușinea 'n tine? Trudit de grea ocară,
Sărmane, suferi crucea iubitului tău Crist.*

*Căet scrișt îți este-alcea, să suferi pentru-aceștia,
Să dai în pilde sfinte credință 'n Cel de Sus
S'aduni din rătăcire; și-ți vei primi răsplata,
Sărman bătrân Părinte, ostaș al lui Isus.*

FILIP OVIDIU

Grăunțe sufletești

In câte feluri se mai poate fura

Prin orice păgubire a altuia, și anume prin aprinderea casei sau a surii și a grajdului sau paielor sau fânului; prin călcarea livezilor, pășunilor și sămănăturilor; prin ruperea sau rănirea pomilor, prin murdărirea pereților sau a mobilelor, prin petarea hainelor, prin pescuitul sau vânatul pe teren străin și altele multe, conform principiului: ce ție nu ți place, altuia nu i face.

Ceice află lucruri străine și nu le predau proprietarilor și ceice nu dau înapoi lucrurile sau bunurile împrumutate sunt hoți și ei. Numai în cazul că lucrurile aflate sunt fără de nici o valoare, se pot reține. Cu cât e mai de preț lucrul aflat, cu atât e mai mare păcatul aceluia care nu-l dă înapoi. Dacă nu cunoaștem proprietarul, îl ducem la primărie, jandarmerie sau poliție, arătând când și unde l-am aflat. Dacă ni-se anunță cineva ca proprietar, dar noi nu suntem siguri de el, îi punem întrebări bine ticluite, pentru a ne convinge, dacă de fapt el este proprietarul ori ba.

Sunt oameni cari cer împrumut tot felul de lucruri, de dat înapoi însă nici prin gând nu le trece, iar, când le cere proprietarul legiuit, încă ei sunt de către pădure. Și aceștia sunt hoți în regulă.

Mai sunt apoi atâția cari nu-și plătesc datoriile, ceea ce nu e altceva decât hoție, după cum spune și psalmistul David: „Cel nelegiuit ia cu împrumut și nu plătește” (Psalm 36, 21). Păcătuiesc foarte greu negustorii cari se declară filii, (adecă cer dela tribunal să fie declarați că nu mai pot plăti nici o datorie), numai ca să-și păcălească creditorii.

Ce să zicem apoi despre ceice nu plătesc lefurile și plățile angajaților, muncitorilor sau oamenilor de serviciu? De aceea poruncește Domnul la Moisi III, 19, 13: „Să nu asuprești pe aproapele tău și să nu-l jăcmănești; simbria simbriașului să nu măie până a doua zi în mâna ta”. Iară în cartea a cincea a lui Moisi 24, 14—15 poruncește Domnul: „Să nu asuprești pe simbriașul sărman și pe cel obijduit din frații sau din străinii care locuiesc în așezările din țara ta. Dă-i simbria lui în fiecare zi și soarele să nu asfințească peste el”.

În numărul viitor o să vedem, că, pe lângă părere de rău și căință mare, ce mai trebuie să facă toți ceice au păgubit pe cineva cu ceva.

Pentru unirea tuturor

Gazetele scriu tot mai des despre unirea, bisericilor, „ca toți să fie una”, ca să fie „o turmă și un păstor” cum dorește însuși Isus Hristos.

Cum să se facă unirea? Trebuie să învingă adevărul Domnului. Mântuitorul a întemeiat o singură biserică. Din motive omenești și pământești la decursul veacurilor sau rupt de la unitatea credinței și a bisericii mulți creștini. S'au format sute de biserițe și de confesii. Toate voesc unirea bisericilor, dar o doresc așa cum cred ele. Adevărata unire trebuie făcută așa cum vrea Isus. Mântuitorul a lăsat ca biserică să se conducă de principele apostolilor, de Sfântul Petru, și apoi de urmașii săi.

Vorbindu-se despre unirea bisericilor, credem că e bine să vedem, cari sunt părerile anumitor oameni învățați.

Părerea lui N. Iorga

Profesorul N. Iorga a fost unul din cei mai mari cărturari. A scris atâtea cărți, câte zile sunt în trei ani și atâtea articole prin toate gazetele și revistele, câte zile sunt în 60 de ani. N. Iorga spune în conferința despre concepția românească a ortodoxiei: „legătura cu Papa care este foarte folositoare poporului românesc” (p. 3) în pagina următoare spune iar că: „Legătura cu Papa este foarte folositoare și e mai simpatică decât

legătura cu Patriarhul din Constantinopol, care este un șef național: cu toate eforturile nu se poate desface din legăturile cu poporul său. Papa din Roma se poate desface de poporul italian, Patriarhul din Constantinopol nu se poate desface din legătura națională cu poporul grecesc”. Părerea lui N. Iorga despre unirea bisericilor românești este următoarea „Legătura cu Papa, iar, încolo formele Bisericii noastre, fără a părăsi nimic dintr'însă”. (p. 4).

Un mitropolit ortodox

Chiar și unii din arhierii Bisericii ortodoxe sunt pentru unirea cu Roma. Mitropolitul Gurie Grosu, mort decurând la București, a ajuns la convingerea, că este bine să ne unim cu Roma, toată țara. A și făcut un memoriu lung pentru unirea cu Roma, pe care l-a trimis unui bărbat politic. Memoriul acesta se va publica la vremea potrivită, ca un document de mare valoare. Mitropolitul Gurie era foarte rugător. După multe rugăcini și după mult studiu a ajuns să vadă clar, care este adevăratul drum mântuitor.

Părerile altora

Învățatul canonic Ioan Georgescu dela Oradea a tipărit înainte cu 10 ani o carte numită *Bisericile Românești*, în care ne dă părerile a 40 de cărturari de azi despre unirea bisericilor. Citind acele răspunsuri, constatăm că mai mulți oameni învățați, cari sunt de legea neunită, spun că e de lipsă unirea cu Roma. Așa răspunde Dl. Claudiu Isopescu, profesor de limba română la Universitatea din Roma, Dl. D. Karnabatt, scriitor și gazetar (care a scris și cărți frumoase despre Sfântul Francisc de Assisi, Sfântul Anton de Padua) Dl. August Scriban, care a făcut un dicționar al limbii noastre și a scris o carte de gramatică, și alții.

Răspunsurile acestea s'au tălmăcit și în limba franceză, așa că sunt cunoscute în toată lumea. Ne place să credem că vom avea într-o altă carte, tot așa de frumoasă, răspunsurile date de preoți neuniți, și chiar de arhierii. Am pomenit memoriul prin care Mitropolitul Gurie spune că mărturisese credința catolică și cere să se declare toată țara unită cu Roma Sfântului Petru, căpetenia apostolilor.

Ce putem face noi?

Auzim adesea glasuri cari clevetesc împotriva unirii tuturor, arătând greutățile ce le întâmpină. Să nu descurajăm, căci cele ce nu s'nt cu puțință la oameni, sunt cu puțință la Dumnezeu. Adevărata biserică a lui Isus e așa cum ne învață Simbolul Credinței „Una sfântă, catolică și apostolică”. Sunt mulți creștini în afară de această Biserică. Să ne rugăm pentru unirea tuturor.

i. e. n.

De prin sate

Sfințirea bisericii din Ciufud

Ziua de Duminică, 17 Iunie, a fost zi de mare bucurie și înălțare sufletească pentru credincioșii noștri din parohia Ciufud. Bucuria le-a venit de acolo, că și-au văzut biserică sprăvită și împodobită pentru sfințirea arhierască.

Istoria vine așa, că vechea lor biserică, zidită înainte de astacutocmai 199 ani, pe timpul episcopului nostru martir Inochentie Micu, s'a dovedit nu numai îmbătrânită, dar și neincăpătoare, mai ales de doi ani încoace, adecă de când au avut norocirea să fie păstoriți de Păr. Teodor Șarmășan. Au ținut deci sfat și au hotărât, ca pe această biserică veche să o mărească și să o infrumășeze așa cum cere lipsa. Truda și jertfa lor nu a fost de loc mică, dacă luăm în socotință că lucrările s'au făcut în vara anului 1944 și în primăvara acestui an, de cumpănită învâlmășală războinică. Singur iconostasul a fost făcut și pictat pe timpul păstoririi Păr. Sever Frățilă.

La această bucurie s'a mai adaus, cum spun, și înălțarea sufletească prilejuită de slujba frumoasă a consacării (sfințirii), săvârșită de către I. P. S. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu, Episcop de Oradea și Administrator Apostolic al Mitropoliei Blajului. La slujbă au mai luat parte și Părinții Canonici Gheorghe Dănilă și Ioan Moldovan, apoi protopopul Iuliu Busoiu și Păr. Sever Frățilă, și diaconii Aurel Rusu și Grig. Sanislav. Răspunsurile le-a dat, frumos și mișcător, vestitul cor al teologilor, condus de Păr. Ioan Florea. La înălțarea sufletelor a contribuit mai ales pregătirea prin predică, făcută de Păr. Canonic Dumitru Neda, și osteneala multor preoți din Blaj, cari au stat să spovedească aproape toată noaptea, când membrele Reuniunii Mariene și-au arătat prin priveghere dragostea față de euharisticul Isus. Tot aici trebuie amintită și prima împărțanie a copiilor, care a stors multe lacrimi de duioșie din ochii părinților. Rezultatul tuturor acestor strădăni se poate judeca din faptul că 460 de credincioși, de toate vrăstele, au avut neșpusa mângăiere de a se cumineca la sf. litughie. Și în urmă nu poate fi trecută cu vederea

mai ales ordinea frumoasă și cuvînța respectuoasă a bravilor noștri credincioși din Ciufud.

Meritul tuturor acestora cade, fără îndoială, asupra Părintelui Teodor Șarmășan, care din acest prilej, socotindu-l și meritul de-a mai fi zidit și biserică monumentală din Dambu, a fost distins cu titlul de protopop onorar. Se cuvine a aminti însă și osteneala vrednică a întregului curatorat. În frunte cu omul de omenie și bunul credincios A. Sinte Morar, Autoritățile au fost reprezentate prin Dl. Primpretor Micu și prin primarul comunei.

Întâia sfântă împărțanie la Chisindia

În Parohia Chisindia din Banat întâia împărțanie a celor 8 copii ajunși la această etate s'a făcut în ziua de 20 Mai. Cei mai mulți copii erau din familia Ibiș, care se află la 9 km. de parohia-mamă.

Preotul i-a pregătit, bine înțeles, mai întâi, vreme de mai multe săptămâni, făcând meru drumul pe jos dela Chisindia la Ibiș.

Părinții copiilor au fost în schimb foarte fericiți, când și-au văzut copiii vrednici de a fi primiți la cină cea de taină. Observăm că cei mai mulți părinți sunt refugiați din Ardealul de Nord, unde această întâie împărțanie se face de regulă cu mare ceremonie.

La această întâie împărțanie Păr. Augustin Herișle-a ținut o frumoasă cuvântare și apoi, după sf. Litughie, a luat masa împreună cu copiii și părinții lor ceea ce a făcut o foarte bună impresie asupra celor de față, dintre cari și mulți ortodocși.

Eroismul slt. Constantin Lupu

E mare numărul celor căzuți pentru desrobirea pământului sfânt al Ardealului. Mormintele de eroi presărate pe toate meleagurile veșnicului Ardeal pe unde s'a rostogolit înțeleștarea, sunt neclintite măsturi de eroism și de înfățișare în dăruirea de sânge a soldatului român, alături cu a celui sovietic. O luptă pentru o cauză comună, dusă până la culmea celei mai înalte glorie din istoria lumii a smuls din piepturi vicața atâtor ostași.

În rândul acestora Dumnez-en așa a voit ca să se nume și eroul slt. Constantin Lupu, odrasla cea mai mare a cucernicului preot Lazar Lupu din Câmpia Turzii. Călit în cariera militară în specialitatea de tanar și aparținător celei mai tinere promoții de ofițeri, ia parte la toate luptele susținute pentru eliberarea completă a pământului străbun al Ardealului nostru drag, urmărind hoardele naziste în creerii munților Tatra, unde a fost dat să cadă, să-și dea vicața într-o dimineți mohorâtă și cernită de fumul bătăliei.

Eroismul slt. Lupu, dominat de un statornic curaj și spirit de sacrificiu, a fost remarcat și apreciat de comandanții lui superiori. A fost relevat în gazetele de front. Și mai mult decât atât, ca recunoștință și distincție, i s'a acordat cea mai înaltă decorație militară, Mihai Viteazul.

Când acest clocot de eroism îi stăpânea firea, îi scria tatălui său drag: „Fii mândru, tatică, că fiul tău și sufletul lui, care este și al tău, a fost dat, să fie cunoscut întregii țări Fi mândru de bravura mea, că și eu sânt”.

Așa a gândit slt. Lupu. Aceasta i-a fost conduita, felul de a se purta pe linia viciai lui vrednice de erou, căzut la datorie pentru un ideal de vicață nouă, care n'a întârziat să fie smulsă din cătușele unor impilatori (asupritori) de veacuri. Atitudinea (țanuta) sa de devotament (jertfire de sine) închinat în slujba patriei, să se perpetueze (veșnicească) în conștiința tuturor, ca cea mai curată floare a sufletului omenească.

ALEXANDRU DUMBRĂVA

† Eroul Liviu Mircea Crăciuneanu

Încă un nume din scria nesfârșită a celor căzuți pentru țară și neam.

Sublocotenentul în rezervă Liviu Mircea Crăciuneanu, feciorul Părintelui nostru dela Valea Lungă, s'a născut în com. Feiurdeni jud. Cluj în 22 August 1920. În familie a învățat să-l iubească pe Dumnezeu și legea lui, iar în Blajul școlilor lui Aron și-a călit sufletul în dragostea de neam și de glia străbună. Ca student la Facultatea de Științe din Cluj (1938—42) este prețuit și stimat de profesorii Dr. Alex. Buia și Dr. Alex. Borza, pentru munca, cinstea și caracterul său integru (prea cinstit).

Din 1942 este chemat sub arme și pleacă fără șovăire să-și facă datoria către țară. La datorie — pe care și-a împlinit-o totdeauna — a murit în 29 Oct. 1944, lângă Debretin, unde a și fost înmormântat.

La 7 Ianuarie 1945, i s'a făcut la Valea-Lungă un parastas, la care a vorbit Păr. prof. Iacob Borcea dela Blaj, care i-a fost diriginte de clasă, și Păr. Petru Brezau

la Administrația Capitală și la care s-au așezat și celelalte satelor vecine, căci eroul Liviu Mircea se bucură de multă simpatie în toate părțile.

După multă umblare și încercări, Părintele Crăciunescu a reușit în sfârșit să-l aducă de acolo din pământ străin și să-l așeze cu cinstea cuvenită eroulor neamului în pământul sfințit de trudă și sudoarea românescă. A doua înmormântare i s-a făcut în 30 April 1945 în Valea Lungă, la care au venit intelectuali din jur, în frunte cu Dr. Mohaș Prohodul și-a făcut Pătr. Dr. Septimiu Todoranu prof. de teologie, Pătr. prof. Iacob Borcea și Pătr. prof. Dr. Simion Crișanu, toți din Blaj. Au vorbit Pătr. Borcea și Pătr. Crișanu.

Amintirea vieții și a jertfei lui va rămâne pururea vie în inima celor dragi ai lui. Țara îi străjuiește mormântul cu recunoștința ei.

Cunoștințe folositoare

Pășunile și creșterea animalelor

Aproape nu există comună, în care să nu fie pășunat comunal sau posesorat. Aceste pășuni au suprafețe întinse, câte 100-500 ha. pe comune. Avere mare, care ar trebui să asigure hrana de vară a animalelor, dar în realitate, în multe locuri, nu produc decât spinii, scăeții și buruienii.

Toți vor să-și trimită vitele pe pășune, deci vor să profite, dar sunt foarte puțini aceia cari și-au pus întrebarea, dacă au ce mânca, bea și dacă sunt bine păzite.

În cele mai multe comune pășunatele sunt foarte rău îngrijite; mușuroaiele nu se împrăștie cu aușii; spinii, scăeții și buruienile cresc în voie, năpădind fărâșelele bane de iarbă. Vitele stau toată ziua în vânt, sub soare, fără să găsească un pom, la umbra căruia să se adăpostească.

Fântânile și troicile stau stricate cu lunile și se apucă de repararea lor, după ce au ieșit vitele la pășunat, când, din cauza muncii câmpului și în special a neglijenței, le întrepun și sârmanele vite rămân fără apă.

Paza vitelor deasemenea lasă mult de dorit. Paznicii de regulă sunt oameni lipsiți de vite și dragoste de ele, le bat cu bătele, nu le dau apă, nu spală nicidecum troicile, din care cauză foarte multe se îmbolnăvesc.

Starea pășunilor, buna lor îngrijire și administrare, trebuie să dea de gândit tuturor agricultorilor și în special primarilor și agenților agricoli, cari s-au angajat să conducă și să administreze bunurile comunelor. Toți aceștia trebuie să știe, că într-o comună agricolă agricultura trebuie pusă pe primul plan și în special îngrijirea pășunilor și reproducătorilor comunalii.

Să nu se uite proverbul că „vitele bine scot sărăcia din casă, comună și Țară”.

Ing. Agr. VICTOR RUSU

Cărți nouă

Ioan Miclea preot-profesor: *Ecouri din veșnicie, predici pentru toate sărbătorile anului, volumul II. Blaj, Tipografia Seminarului 1945. 234 pagini de mărimea 21/15 cm. lei 1400.*

Ceice cunosc întâiul volum de predici al Părintelui profesor Ioan Miclea nu mai au nevoie să le recomandăm acest al doilea volum, că doară întâiul volum a trecut în curs de trei luni, ceea ce este o raritate la noi.

Acest al doilea volum cuprinde 22 predici, cari de cari mai frumoase și mai originale. Sunt scrise, bine înțeles, de un profesor căruia îi place foarte mult filosofia, ceea ce se vede aproape în fiecare pagină; sunt scrise însă totodată de un profesor-preot, care are credință tare ca stânca de granit și insuficiență și dragoste de Dumnezeu, de Biserică și de oameni.

Cităm aici sfârșitul predicii de sărbătoarea Sf. Gheorghe:

„Cu prilejul unei parade militare Napoleon, trecând în revistă armata, atențiunea i-a fost atrasă de un plutonier de grenadier bătrân, a cărui față era acoperită

Cum stă lumea și țara

Papa și Mussolini

Sfântul Părinte dela Roma a încercat să-l convingă pe Mussolini, în anul 1940, ca să nu declare război Angliei și Franței. „Trebuie ca țara mea și a D-Voastră să fie ferită de această nenorocire” i-a scris Papa. Mussolini i-a răspuns: „Sfinte Părinte, dacă mâne Italia intră în bătălie, aceasta înseamnă că onoarea, interesul și viitorul țării o cer aceasta”. În 22 Mai secretarul lui Mussolini i-a declarat Nuntului Papal că Italia a intrat în război.

In Insula Borneo aliații înaintează

Insula Borneo este una dintre cele mai mari insule ale lumii, a treia ca mărime, având 735.000 km. pătrați. Ea se află între Oceanul Pacific, Oceanul Indian și Marea Chinei, la mijloc de Indochina. O parte mică din insulă era a Angliei, iar cea mai mare a Olandei. Japonezii au ocupat-o în cursul războiului, iar acum trupele australiene și americane o reocupă pe rând. Se înțelege că ocuparea merge încet, fiindcă Japonezii o apără cu înverșunare, însă în cele din urmă fără îndoială că vor pierde lupta.

Alte debarcări ale trupelor australiene

Trupele australiene au intrat în insulele Labuan și Maura, cari se află amândouă în apropierea insulei Borneo. Japonezii s-au opus, dar nu prea tare. Nu peste mult însuși generalul Mac Arthur a debarcat pe insula Labuan, ceea ce dovedește că insula este sigură în mâna aliaților. Pentru ca să se fi putut cobori trupele pe aceste insule, a fost nevoie de sprijinul vaselor de război australiene și americane.

Japonia va fi total nimicită

După ce Japonia nu a cerut pace fără condiții, ci se mai încrede încă în armatele sale și în soarte, generalul american Arnold a anunțat, că, începând cu 1 Iulie, vor bombardarea cât se poate de grozav, așa ca să o nimicească cu desăvârșire. Chiar în clipita când vorbea, orașul japonez Osaka era bombardat de 520 superfortărețe, cari au aruncat asupra orașului nu mai puțin de 3000 de tone de bombe. Americanii au acum la dispoziție nu mai puțin de 12.000 de superfortărețe sburătoare, sosite în Oceanul Pacific de pe frontul german.

rită de urmele rănilor primite în lupte. Se oprește, călare, în fața lui și i se adresează scurt: La Ulm? — Present. La Austerlitz? — Present. La Iena? — Present. La Vagram? — Present. La Smolensk? — Present. La Drezda? — Present.

Bine, bravul meu căpitan, îi spune Napoleon punându-i pe piept marea cruce a „Legiunii de onoare”.

Când se va prezenta Hristos și va trece în revistă omenirea întreagă, ce fericit vei fi tu, ofițer sau soldat simpțu, dacă vei putea răspunde cu coraj la toate întrebările sale. Nu numai la acelea cari privesc diferitele lupte și fronturi, cari atunci nu vor avea importanță, ci la aceste întrebări: — Dumineca la sfânta Liturghie? — Present. La mărturisire? — Present. La ajutorarea săracilor? — Present. La mișcările catolice? — Present. Când a trebuit să lupți cu ispitele păcătoase? — Present. Când a trebuit să suferi pentru credință? — Present.

Dacă vei putea răspunde în acest fel, împăratul Hristos îți va atârna pe piept în văzul lumii marea decorație a vieții veșnice: „Legiunea de onoare a celor mântuiți”, cu care sunt decorați marii birători. —

Grăbiți să o cumpărați, ca să nu rămâneți fără ea!

Conferința dela San Francisco

La San Francisco încă nu s'a încheiat nici până acuma conferința celor peste 40 de națiuni, cari vreau să se asigure împotriva unui nou război. D-l Stettinius, ministrul de externe al Statelor Unite, a recomandat, ca cea conferință să se încheie pe ziua de 24 Iunie, ceea ce s'a și primit. Abia după aceea vom cunoaște hotărârile aduse.

Cei trei mari se vor întâlni la Berlin

D-l Truman, președintele Statelor Unite Nordamericane, d-l Mareșal Stalin, primul ministru al Uniunii Sovietice, și d-l Churchill, primul ministru al Angliei, se vor întâlni în primele zile ale lunii Iulie la Berlin. Acolo se va hotărî atunci soarta lumii, care se va aranja apoi definitiv la conferința de pace. D-l Churchill va duce cu sine la această întâlnire și pe d-l Attlee, șeful partidului laburist, ca, în cazul că ar ajunge prin alegeri el la putere, să știe cum să continue politica externă condusă până acuma de d-l Churchill. Prin aceasta d-l Churchill a dovedit că este un foarte înțelept bărbat de stat.

De ce a pierdut Germania războiul

Mareșalul englez Montgomery a declarat că Germania a pierdut războiul, pentru că a făcut trei mari greșeli: 1) a pornit războiul împotriva Rusiei, 2) a atras în război Statele Unite și 3) a dat bătălia pentru Germania la apus de râul Rinului.

Și Grecia vrea să devină mai mare

Conducătorii de astăzi ai Greciei și-au arătat dorința de a-și mări țara prin cererea deslășirii Dodecanezului dela Italia la Grecia și prin revizuirea frontierei greco-bulgare. Dodecanez se numesc 12 insule din Marea Egee (Marea dintre Turcia și Grecia). Cele mai însemnate dintre aceste insule sunt Rodos, Kos și Karpathos. Ele se mai numesc și insule Sporade.

Grecia monarhie sau republică?

După eliberarea lor din jugul german Grecii au avut mari turburări în țara lor. Partidele nu se puteau înțelege unul cu altul și au făcut adevărată revoluție. Partidul popular grec a declarat însă de curând, prin fruntașul său Tzaldaris, în orașul Salonic, că „Regele George intruchipează viața și năzuințele națiunii. Astăzi întreg poporul își are ațintiți ochii spre el”.

Se cere abdicarea regelui Leopold al Belgiei

Partidul socialist și cel comunist din Belgia a cerut ca regele Leopold să-și dea abdicarea. El însă este puternic sprijinit de celelalte partide, în frunte cu partidul catolic. Primul ministru al Belgiei a plecat acum la Salzburg în Germania, unde se află regele, ca să-l aducă la cunoștință această hotărâre a celor două partide.

D-l von Ribbentrop a fost prins

Fostul ministru de externe al lui Hitler, d-l Ioachim von Ribbentrop, celce, împreună cu Ciano, ne-a luat Ardealul de Nord, a fugit

la Hamburg, cel mai mare port al Germaniei, când a văzut că Germania hitleristă se prăbușește. Acolo a stat ascuns într'un hotel, sub nume fals. Poliștii englezi însă l-au aflat și l-au surprins seara la ora 9 când dormea în pat. Au aflat la el trei scrisori, una adresată către d-l Churchill, alta către d-l Eden, ministrul de externe al Angliei, și a treia către Mareșalul englez Montgomery. Au mai aflat la el și otravă, cu care avea de gând să-și pună capăt vieții. A fost deținut și dus cu avionul într'un loc necunoscut. El va fi judecat ca criminal de război.

Recursurile ziariștilor osândiți au fost respinse

Am arătat în numărul trecut al gazetei că ziariștii osândiți de Tribunalul Poporului au făcut recurs la Inalta Curte de Casație. Inșă nu au avut nici un rezultat, pentru că recursurile le-au fost respinse.

Prizonierii noștri din Rusia se întorc acasă

D-l Dr. Petru Groza, președintele consiliului de miniștri, a declarat la congresul „Frontului Plugarilor” din Arad, că înapoierea prizonierilor noștri cari se află în Rusia este apropiată. Totul atârână numai dela calea ferată și dela vagoane. O parte dintre ei se și apropie de hotarele țării noastre.

Știrile săptămânii

Ziua eroilor la Blaj s'a sărbătorit cu multă duioșie, ca de regulă, dar de astă dată, din cauza ploii atât de mult așteptate, nu s'a putut ieși la cimitir, ci părăstasul s'a slujit în catedrală de către I. P. S. nostru administrator apostolic, înconjurat de canonici, directori și profesori, la sfârșitul sf. liturghii. A cântat corul catedralei de sub presidiul Păr. prof. Dr. S. Todoran și de sub conducerea Păr. prof. Celestin Cherebețiu. A predicat Păr. prof. Dr. Al. Todea dela Liceul Teoretic de băieți „Sf. Vasile cel Mare”.

Distincții binevrednicite. Academia Română a ales de membri ai săi onorari pe P. S. Dr. Iuliu Hossu al Cluj-Gherlei și pe dl. prof. Dr. Emil Hațiegan dela Cluj. Prin aceasta li-se recunoaște acestor doi bărbați de seamă ai Bisericii noastre marea vrednicie de a fi luptat și suferit atâta pentru Ardealul cedat. Felicitările noastre!

Oaspe englez la Blaj. Miercuri a sosit a Blaj, însoțit de dl. prof. universitar Mărginean dela Sibiu, dl. Shae, conducătorul propagandei din misiunea Statelor Unite dela București. Distinsul oaspe a fost primit cu mare însuflețire de publicul blăjan, care a umplut sala palatului cultural, deși n'a fost anunțat decât în dimineața acelei zile. Salutat de către Păr. canonic Iuliu Maier românește și de către dl. inspector Zaica în englezește, dl. Shae a răspuns, că a venit cu drag, să vadă leagănul culturii românești care este Blajul. A urmat apoi conferința dlui prof. Mărginean despre Roosevelt și un film, în care s'a arătat, cât de mult țin cele trei state mari laolaltă și câte grozavii au făcut Germanii în acest război.

Nu călătoriți fără autorizație de călătorie! Direcția Comercială a C. F. R.-lui a dat ordin, să nu se vândă nimănui bilete de tren fără de a avea autorizație de călătorie.

Organe de control cetățenesc. Dl. Teohari Georgescu, ministrul de interne, a înființat organe de control cetățenesc, cari vor ajuta la combaterea speculei și a sabotajului economic. Acești cetățeni vor ajuta primăriile să descopere pe aceia cari scumpesc traiul și nu țin legile aduse anume pentru ieftinirea traiului. Aceia dintre acești cetățeni, cari vor călca legile țării și vor înșela lumea, se vor pedepsi cu închisoare corecțională dela 1 la 5 ani.

Învățați români la Moscova. În zilele de 15 la 28 Iunie sărbătorindu-se 220 ani dela fondarea Academiei de știință din Moscova, Uniunea Sovietică a invitat la această serbare mai mulți învățați din toate țările lumii. Dela noi au plecat la Moscova, spre a fi de față la această sărbătoare, mai mulți învățați, în frunte cu dl. prof. Dr. Dimitrie Gusti, președintele Academiei Române.

Se scumpesc și leacurile. Ministerul Sănătății și-a dat învoirea ca leacurile fabricate la noi în țară să fie scumpite. E cu dreptul ca și leacurile sau medicamentele să fie scumpite, dacă s'au scumpit toate celelalte; capul lucrului e, să se găsească. Foarte mulți bolnavi se prăpădesc însă cu zile din lipsă de leacuri, ceace trebuie să împiedece cu tot prețul Ministerul Sănătății.

Grozăvii în lagărele germane. Dr. Johnson, arhiepiscopul anglican de Canterbury, a făcut o călătorie prin Polonia și în jurul Cracoviei a văzut cu ochii lagărul de prizonieri, în care, după părerea Sf. Sale, au fost omorâți cam 4 milioane de oameni. În cuptoarele din acele lagăre se ardeau cam 24.000 de cadavre la zi, iară din oamenii grași se făcea săpun. Acuma Dumnezeu li bate din greu, încă aici pe pământ, pe hitleriști și pe întreg poporul german pentru fărădelegile săvârșite.

Cât cheltuiesc Statele Unite cu bombardierele. Marile avioane de bombardament, cu cari au bombardat Americanii Germania și acuma Japonia, costează foarte mult. Așa de pildă cheltuielile împreunate cu bombardarea capitalei Japoniei, Tokio, cu 550 de superfortărețe (mari avioane) sburătoare, a costat 330 milioane dolari, iar la an se cheltuiesc cam 4 miliarde de dolari cu bombardamentele acestea. Vai de capul Germaniei și a Japoniei, cari vor plăti toate aceste cheltuieli!

Arestarea unui ascunzător de aur. Zilele trecute a fost prins Dr. Lorenz, unul dintre hitleriștii cari adunau aurul țărilor străine și-l duceau în Germania. Acest Dr. Lorenz a adunat și foarte mult aur românesc, pe care l-a transportat în Germania, și tot el a avut în paza sa și bancnotele românești.

Și-a ucis tata. Victor I. Visalon din comuna Viziru de lângă Brăila se afla cu tatăl său la câmp. Acesta din urmă nu s'a învoit nici cum, să-i cumpere un rând de haine nouă, pentru care cauză sălbatecul fiu l-a omorât cu un foc de armă și apoi l-a îngropat acolo pe loc. Groapa fiind numai de un jumătate de metru, niște câni ciobănești au desgropat cadavrul și astfel s'a ajuns a se cunoaște crima.

A volt să-și ucidă soacra cu spânz. Elena Ion A. Gătlan din comuna Brebu, jud. Prahova, era de mult mâniașă pe soacră-sa. S'a hotărât deci, s'o omoare cu spânz, ceace a și făcut, dar nu i-a reușit, că otrava nu a fost destul de puternică și soacră sa a

foșt dusă din bună vreme la spital. Binețeles că minunata noră acuma stă la răcoș și-și așteaptă osânda binevrednicită.

Murit-a Hitler ori ba? Mareșalul Jukov a spus ziariștilor că el nu crede că Hitler a murit. Pentru ce s'a căsătorit acum cu două zile înainte de căderea Berlinului cu actrița de cinematograful Eva Braun? Nu a descoperit până acum nici un cadavru de Hitler care să se poată spune că este al lui Hitler. Foarte ușor se poate ca el să fi sburat ultima clipită în vre-o țară neutră, iar acolo altundeva, unde să se știe în siguranță. O mulțime de Germani însă spun că ei știu că Hitler s'a sinucis, alții iarăși spun că Hitler a fi omorât un obuz. Mareșalul Eisenhower ține că Hitler e mort. Ce să credem despre Hitler după toate acestea, mort e ori viu?

† **Eroul Ișfan Ioan** din Ghilad, Timiș-Torontal, ginerele cetitorului nostru Secea Iosif, a căzut pe câmpul de onoare Ungaria. Il deplânge văduva și un copilăș lui de 3 ani, pe lângă mamă-sa văduvă și frații. În veci pomenirea lui!

† **Eroul Mărinca Nicolae**, din aceeași comună cu cel dintâi, unul dintre cei mai suflători cetitori ai gazetei noastre, fiul Simeon, a murit în spitalul militar din Sibiu după ce i-s'a tăiat piciorul stâng, rănit pe câmpul de luptă din Ungaria. Facă-i Dumnezeu partea cu dreptii!

MITROPOLIA ROMÂNĂ UNITĂ - BLAJ

Nr. 2904-1945.

CONCURS

La Școala Română Unită de Uncenclii lăduș din Blaj este vacant postul de secretar. Postul este diurnist, fără drept la pensie, și nu poate fi ocupat decât de persoane cari nu mai au nici o funcțiune publică sau particulară.

Diurna, pentru un secretar titrat, este de 28 lei lunar, minus impozitul de 4392 lei, iar pentru secretar netitrat 22.000 lei lunar, minus impozitul 3228 lei.

Cei cari doresc să ocupe acest post își vor înainta cererile însoțite de acte până în ziua de 29 Iunie la Consistoriul Arhiepiscopesc din Blaj. Cererile cari vor fi însoțite de acte nu vor fi luate în considerare.

Blaj, din ședința consistorială dela 16 Iunie 1945.

Episcop de Oradea
VALERIU TRAIAN
Administrator Apostolic al
diecezei de Alba-Iulia și Făgăraș

29 (1-1)

Concurs

Curatorialul Bisericii gr. cat. române din Medias publică nou concurs, cu termen de 20 Iulie 1945, pentru completarea postului de cântăreț, devenit vacant prin moartea fostului cantor Ioan Lupu.

Doritorii de a ocupa acest post trebuie să aibă diploma de cântăreț dela Blaj, b) să se prezinte într'o zi de Duminică, să cânte în strană. Spesele însoțite cu această deplasare nu se restituie.

Cantorul este salarizat de Stat, în plus primele terțialitate din toate venitele stolare. Orice alte informațiuni se pot avea dela Oficiul parohial gr. cat. Medias, Str. Episcop Bob Nr. 10.

Medias, la 19 Maiu 1945,

23 (2 2)

Curatorialul bisericilor

Moșie de vânzare

Se vinde moșia lui Marin Nicolae zis Floarea școlii Euișoarei, 10 și jumătate jugăre, în Teșine, județul Sibiu, care, șură și tot ce trebuie pe carte. Vânzătoarea este Marin Maria născ. Stărgu din comuna Buia jud. Sibiu. nava-Mare.